

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/226/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716207234
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5716207234.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému O. O., G.. XX.X.XXXX, K. XXX XX, M., C. X/XX, v konaní o zaplatenie 3.268,02 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 484,49 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 16.05.2016 do zaplatenia sa zastavuje.
- II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.
- III. Žalovaný má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.6.2016 pôvodný žalobca Z. Ú. K., Q..A., so sídlom v Bratislave, IČO: 31 320 155, sa proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 3.268,02 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne od 16.5.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.
2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že ako veriteľ 3.6.2010 uzavrel so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Z., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úverový limit s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.350 € a bol žalobcovi povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 45 €. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok banka po skončení príslušného mesiaca vystavovala a odosielala žalovanému informáciu z informačného systému banky, inak výpis z bankovej knihy, pričom žalovaný ako klient banky automaticky potvrdzoval informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručil banke písomnú reklamáciu. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a neplatil štandardné mesačné splátky. Pred odstúpením svojej pohľadávky na vymáhanie preto banka vystavila ku dňu 7.5.2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.4.2016, ktorý obsahoval súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady, pričom celková pohľadávka žalovaného z tohto titulu predstavovala sumu 3.268,02 €. Keďže žalovaný nesplnil svoju povinnosť uhradiť svoj záväzok v lehote splatnosti, ktorú mu banka určila vo výpise z bankovej knihy, ktorý bol vyhotovený ku dňu 30.4.2016, čiže dlh nezaplatil do 15.5.2016, vznikol dňom 16.5.2016 žalobcovi nárok na úroky z omeškania.

3. K svojej žalobe žalobca pripojil žiadosť o aktiváciu bankomatky Quatro - zmluvu o vydaní kreditnej karty z 3.6.2010, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet a výpis z účtu kreditnej karty za obdobie od 4.8.2010 do 30.4.2016.

4. V priebehu konania pôvodný žalobca zmenil právneho zástupcu a tento novozvolený právny zástupca, ktorý sa stal súčasne právnym zástupcom obchodnej spoločnosti uvedenej v záhlaví tohto rozsudku podaním z 27.11.2017 navrhol súdu pripustiť zmenu v osobách strán na strane žalobcu podľa ust. § 80 ods. 1 C.s.p.. V tomto podaní totiž uviedol, že pohľadávka banky uplatnená žalobou bola na základe zmluvy uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou uvedenou v záhlaví tohto rozsudku, teda obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 831 154, postúpená bankou na túto obchodnú spoločnosť a žalovanému bola táto skutočnosť oznámená pôvodným veriteľom a žalobcom listom zo dňa 30.9.2016. K tomuto podaniu bola pripojená rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a jej prílohy a oznámenie pôvodného postupcu, teda banky, žalovanému, čiže dlžníkovi, o postúpení pohľadávky. Rovnako bol pripojený poštový podací hárok svedčiaci o odoslaní tohto listu žalovanému.

5. Súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu uznesením sp. zn. 10C/226/2016 zo dňa 15.1.2018.

6. Nový žalobca prostredníctvom svojho novozvoleného právneho zástupcu podaním zo dňa 27.11.2017 pohľadávku bližšie špecifikoval. V tomto podaní poukázal na skutočnosť, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným vznikla zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý žalovaný čerpal na základe vybranej kreditnej karty. Akým spôsobom žalovaný úver čerpal a plnil, vyplýva potom z výpisu z kartového účtu. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec v sume 1.350 € so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne pri štandardnej splátke vo výške 45 € mesačne. Právny zástupca žalujúcej strany uviedol, že podľa čl. V. bod 37 písm. a/ obchodných podmienok pôvodného veriteľa pôvodný veriteľ listom zo dňa 3.7.2013 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúce v opakovanom neplnení povinných splátok v stanovenej výške. Vzhľadom na uvedené nie je možné na začiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, keďže ide o revolvingový úver, ktorý sa čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. S uvedenou skutočnosťou počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., znenie ktorého bolo účinné ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet, ktoré vydala Z. Ú. K. a v týchto sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa zákonného vzorca. O výške úrokovej sadzby v schválenom úverovom rámci a výške štandardnej mesačnej splátky bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Následne žalobca uviedol chronologický rozpis čerpania úveru žalovaným v čase od 4.8.2010 do 6.3.2013 a rovnako uviedol platby, ktoré žalovaný uskutočnil na splnenie svojho záväzku v čase od 9.9.2010 do 18.2.2013. Žalobca týmto podaním zobral súčasne žalobu späť v časti istiny vo výške 484,49 €, ktorá istina predstavovala súčet uplatňovaných poplatkov a sankčného úroku a to aj s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a žiadal konanie zastaviť. K tomuto podaniu žalobca pripojil obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, kópiu doručky preukazujúcej prevzatie tohto oznámenia žalovaným dňa 3.7.2013 a cenník Z.. Žaloba, ale aj jej čiastočné späťvzatie spolu s prílohami a príslušnými poučeniami boli žalovanému potom opätovne doručené dňa 5.2.2018, avšak žalovaný sa k nim písomne do termínu pojednávania nevyjadril.

7. Na pojednávaní dňa 4.4.2018 súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, ktorý sa na pojednávanie dostavil a čítaním listín pripojených do súdneho spisu.

8. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že si je vedomý, že si zobral od Z., Q..A., Bratislava, pôžičku, ktorá je opísaná v žalobe. Nie je si však istý, či by mal platiť tak vysoké úroky a či svoj záväzok má až v takej výške, v akej ho žalobca proti nemu požaduje. Uviedol, že sa dostal do zlého obdobia, keď mu postupne klesali príjmy z jeho podnikateľskej činnosti a zhoršil sa mu zdravotný stav, takže sa stal čiastočne invalidný. V súčasnosti dokáže dlh za predpokladu, že by bol k nemu zaviazaný, splácať splátkami maximálne vo výške 150 € mesačne, avšak až od mája roku 2018, keďže má viacero exekúcií.

9. Pri svojej ďalšej rozhodovacej činnosti v merite veci súd prihliadal na listiny, ktoré žalobca pripojil do súdneho spisu a dospel k presvedčeniu, že žalobe nemožno vyhovieť v celom rozsahu z dôvodu,

že úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý, je z pohľadu zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. považovaný za úver, ktorý je bezúročný a bez poplatkov.

10. Zo žiadosti o aktiváciu bankomatky Quatro súd zistil, že túto spísal žalovaný s pracovníkom pôvodného veriteľa Z. Q..A., so sídlom v Bratislave dňa 26.5.2010 a z formulárového tlačiva žiadosti vyplynulo, že čl. I. tohto tlačiva obsahoval osobné údaje o žalovanom, čl. II. obsahoval údaje o jeho zamestnaní, čl. III. obsahoval schválený úverový rámec vo výške 900 € a štandardnú mesačnú splátku vo výške 30 €, čl. IV. obsahoval údaje k používaniu karty, heslo karty a heslo overenia totožnosti pri telefonickom styku, čl. V. obsahoval ustanovenia o úverovom poistení, teda poistení schopnosti splácať úver a ďalšie časti obsahovali vyhlásenie klienta, ktoré sa týkali skutočnosti ohľadne ochrany osobných údajov, ale aj prístúpenia k obchodným podmienkam pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet. Záverečná časť formulárového tlačiva obsahovala poplatky za jednotlivé úkony, ale aj indikatívny výpočet RPMN, ktorý ale nekorešpondoval schválenému úverovému rámcu a výške splátky, teda pre potreby samotného žalovaného a jeho úverový rámec bol tento indikatívny výpočet RPMN nepoužiteľný. Navyše žalobca pôvodne neprodukoval dôkaz, že by súčasťou zmluvy a informácií, ktoré boli žalovanému poskytnuté ku dňu, keď podpísal žiadosť o aktiváciu bankomatky Quatro (26.5.2010), boli poskytnuté také údaje, ako bol údaj o zročnosti jednotlivej splátky úveru a o výške úrokovej sadzby. Takýto údaj vo formulári zmluvy absentoval.

11. Z listinných dôkazov nepochybne vyplynulo, že žalovaný nedodržiaval pravidelné splátky úveru a po roku 2013 už úver nesplácal. Pôvodný veriteľ Z. Ú. K. preto listom zo dňa 3.7.2013 oznámila žalovanému, že vzhľadom na nezaplatenie dlžných splátok napriek zasielaným upomienkam vypovedá zmluvu o kreditnej karte a vyhlasuje okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku, ktorý v tom čase predstavoval sumu 1.593,33 €. Súčasne banka žiadala tento zostatok zaplatiť na účet tam uvedený. Výpoveď zmluvy a vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému doručované ako doporučená zásielka, ktorú si však ale v odbernej lehote neprevzal. V jeho spoznávacíj sfére bola až do 29.7.2013 a dňa 30.7.2013 sa vrátila veriteľovi.

12. Ak sa aj žalobca bránil tvrdením, že pri poskytnutí revolvingového úveru, ktorý sa čerpá podľa vôle dlžníka a je neprestajne dopĺňaný veriteľom, nie je možné stanoviť RPMN, súd sa s takýmto názorom žalobcu nestotožnil. Ako vyplynulo z vyššie uvedeného, už samotný zmluvný formulár všeobecných obchodných podmienok banky obsahoval indikatívny výpočet RPMN v prípade úverov čerpaných na základe kreditných kariet, avšak pri úverovom rámci 30.000 Sk. Je zrejme, že keď žalovaný prvýkrát požiadal o aktiváciu karty, bol mu poskytnutý úverový rámec v sume 900 €. Žalobca neprodukoval dôkaz, že pri spísaní žiadosti o aktiváciu karty dňa 26.5.2010 žalovanému zo strany veriteľa boli poskytnuté ďalšie údaje, z ktorých by bolo zrejme, s akými nákladmi peniaze veriteľa žalovaný „nakupuje“. Podľa presvedčenia súdu banke nič nebránilo v prípade stanoveného úverového rámca vo výške 900 € a schválenej štandardnej mesačnej splátky vo výške 30 € urobiť výpočet RPMN pri úrokoch, ktoré zrejme v tom čase boli požadované (avšak dokumenty predložené žalobcom neobsahujú výšku úrokovej sadzby), teda vypočítať RPMN pri pravidelnom splatení poskytnutého úverového rámca tam uvedeným splátkami pri dohodnutej úrokovej sadzbe. Navyše ako súd konštatoval, žalobca neprodukoval dôkaz, že so žalovaným v máji 2010, resp. neskôr, dohodol úrokovú sadzbu v takej výške, v akej bola uvedená na výpisoch z pôžičkovej karty. Teda žalobca nepreukázal, že so žalovaným v máji a v júni 2010 platne dohodol úroky. Súd preto konštatoval, že zmluva o poskytnutí revolvingového spotrebiteľského úveru, ktorá vznikla na základe žiadosti o aktiváciu karty spísanú žalovaným a akceptáciou tejto žiadosti bankou, neobsahovala úroky a neobsahovala ani RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru, hoci podľa presvedčenia súdu tak veriteľ urobiť mohol. V dôsledku tejto skutočnosti žalobca nemôže od žalovaného požadovať úroky a poplatky, nakoľko podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č 258/2001 Z.z. pre absenciu RPMN je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

13. Žalobcovi preto patrí len poskytnutá úverová istina, čiže rozdiel medzi sumou, ktorú celkovo čerpal a sumou, ktorú reálne žalobcovi zaplatil. Žalovaný reálne čerpal za celé zmluvné obdobie 2.286,83 € a na úhradách v prospech banky, teda predchodcu žalobcu, zaplatil 3.153,76 €, čiže úverovú istinu, na ktorú mal žalovaný nárok, vysoko preplatil. Z tohto pohľadu sa preto žaloba javila súdu ako nedôvodná.

14. Súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby preto vo výrokovej časti rozsudku zastavil čiastočne konanie podľa § 145 ods. 2 C.s.p. a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Žalobca mal totiž vzhľadom na bezúročnosť, bezpoplatkovosť poskytnutého úveru právo len na vrátenie istiny a tú žalovaný svojimi úhradami vysoko preplatil.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v splnom rozsahu.

16. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.